

73906120-8	29/07/2020	משפחה-חדשות של הציבור החרדי	עמוד 36	1/2	27.29x34.46
עד - ראש המכון למדיניות ואסטרטגיה בהבית החומי הרצלי - 84260					

אליעזר שולמן

eliezer@mishpacha.com

לוחמי התודעה

עולה חשד מבוסס למדי שהייתה כאן החלטה מודעת על דרך הפעולה השנייה, שצריכה הייתה להתקבל בדרג הבכיר ביותר בישראל. אבדות בתקרית עלולות היו לחייב את הארגון לתגובה נוספת, באופן שידרדר את המצב בגבול לאורך זמן. לכאורה, מה שנראה כתיקו ללא נפגעים נוח במידה רבה לשני הצדדים.

יש מי שהסביר לי השבוע שכל המהומה ביום שני היא חלק ממלחמה פסיכולוגית שישראל וחיזבללה הפעילו ומפעילים. המאזן נוטה לטובת חיזבללה. "לחיזבללה, כך אישר בעבר צה"ל, יש יותר ממאה אלף טילים שמאיימים עלינו והם הצליחו לייצר מאזן אימה שבא לביטוי שוב השבוע. הם לא היו צריכים לפגוע. הם רק היו זקוקים לתת לנו תזכורת. מנהיג חיזבללה, נסראלה, אמר בעבר: כדור פוגע בחייל אחד אבל המצלמה פוגעת בכל החברה הישראלית. התקשורת הישראלית מאוד העצימה את נסראלה. התקשורת היא זאת שחתומה על המותג 'נסראלה הבטיח והוא יקיים'. אנחנו חוזרים ועושים את הטעות הזאת שוב ושוב".

##נראה שיש לטעות הזאת פחות השפעה. הפעם הציבור המשיך לטייל?

"עם המון עבודה הצלחנו להביא לתודעת הציבור שיש לישראל מאזן אימה מול נסראלה מאז 2006. לא תמיד צריך להרוג או לפצוע את האויב. אפשר להשפיע עליו בדרכים לא אלימות, שבסופו של דבר יכולות לגרום לו לברוח משדה הקרב או אפילו להביא לכך שלא ירצה להגיע למצב של קרב מלכתחילה. חיזבללה עשה בזה הרבה שימוש. כיום אנחנו עושים את אותו שימוש ובהצלחה".

השתיקה האיראנית

ההיערכות של צה"ל לתגובה של חיזבללה, הפגיעה את מי שבקיאם בנעשה בלבנון, ישראל הכי חשה ידיעות שצה"ל העביר התנצלות לחיזבללה על הרג הפעיל. "לא העברנו בקשות לאוי"ם", אמר בכיר בפיקוד הצפון והוסיף: "אם נסראלה יפגע בנו אנחנו נפגע בו. מצבו הכי גרוע אי פעם, אין לו כסף לחשמל, לבנון נמצאת במצב קשה, דומה לתקופה של מלחמת האזרחים בשנות ה-70. הלירה הלבנונית בק" ריסה: 1,500 לירות לבנוניות שוות דולר אחד, חשמל מסופק שעות בודדות ביום".

ההערכות הן שהדבר האחרון שנסראלה רוצה, אחרי המהלומה שספג ב-2006, זה מלחמה עם ישראל שתביא חורבן על לבנון. הוא רוצה להצטייר כמגן לבנון. הוא חלק מהממשלה. משבר הקורונה, המשבר הכלכלי (לבנון בחולות פירעון עוד לפני משבר הקורונה) וחסולו של קאסם סולימאני. אלו מצבים שלהערכת גורמי הביטחון מרחיקים פגיעה באזרחים. אם תהיה תגובה מצד ארגון הטרור, היא תהיה מכ" וונת כלפי מטרה צבאית. שם המשחק עם חיזבללה זה משחק של טעויות. מי ממצמץ ראשון, מי מבצע את

השאלות הללו, בווערות, מתוחות ומטרידות, לא פחות מהגבול הצפוני של מדינת ישראל, שגם הוא ירגיש השנה פחות בין הזמנים. אבל שם לפחות כבר רגילים למתח בימי הקיץ.

כאניקה תודעתית

פחות משעה אחרי הדיווח הראשוני על הניסיון של אנשי החיזבללה לתקוף מוצב של צה"ל בסמוך לגבול, החלו להתערער סימני השאלה: צה"ל ניצב בכוננות שיא, אז איך חיזבללה מרשה לעצמו לצאת למתקפה באור יום? ככל שנקפו הדקות התברר שמתחת לגלי יש הרבה מן הנסתר.

אנשי החיזבללה לא נפגעו באירוע. גם חיילי צה"ל לא נפגעו. עושה רושם שממלכת ההונאות, ההסתרות והתחבולות, או בשמה המקורי: אגף המודיעין, הייתה מעורבת באירוע. לכאורה זה הזמן של ראש אמ"ן האלוף תמיר היימן להסיר את סימני השאלה לפני שהאבק שוקע.

אלא שהיימן שמר על שתיקה. רק תמונה בודדת שלו פורסמה, כשהוא נושא דברים בפני שר הביטחון בני גנץ, לא מעבר לכך. חלפו שעות עד שחיזבללה פרסם שאנשיו כלל לא היו מעורבים בתקרית. אם הוא היה מעורב זה לא היה מסתיים בצורה הזאת, אלא בירי מסיבי של טילים ורקטות.

אז מה קרה שם מעבר לגבול?

הנחת היסוד היא שחיזבללה יודע לעשות פעולות צבאיות מורכבות, עם כוחות שפועלים ברזומנית בכמה גזרות ומחפים אחד על השני עם מעטפת ארטילרית. הארגון בחר הפעם בניסיון לעשות פיגוע ברמת החר-ליה הבודדת - וכנראה לא במקרה. במתאר הזה, ניסיון להניח מטעני חבלה באזור ולברוח חזרה ללבנון נראה בהחלט סביר. הנחת המוצא היא שגם בתכנון פעולה טקטית פשוטה הם רצו להרוג חיילי צה"ל, אבל היד המכוונת, כך נראה, כיוונה אותם לאירוע מתוחם שא"פשר לשלוט עליו באופן יחסי.

האלוף במיל' עמוס גלעד אומר ל'משפחה': "מגיע ציון לשבח לצה"ל, שקרא את הכוונות של נסראלה ונערך בהתאם. האזרחים המשיכו בשגרת יומם, כי היה ברור שהמטרה היא חיילי צה"ל. לחיזבללה לא באמת אכפת מפעיל אחד שנהרג בסוריה. הם רוצים להרתיע את ישראל במשוואה שאומרת - אל תתעסקו איתנו". והיה מי שמתח ביקורת. "ההתנהלות של צה"ל די מטרידה", אומר גורם יודע דבר. "מדללים מוצבים, סוגרים כבישים, מכניסים המון כוחות לכוננות מחשש לתגובת חיזבללה על הרג לא מכוון של פעיל זוטר בחיזבללה בסוריה. כך לא מתנהג הצבא החזק במזרח התיכון. חשוב למנוע פגיעות בחיילים, אך צה"ל שידר פאניקה בגיבוי התקשורת. חיזבללה מנצח בתודעה". בצה"ל מסרבים לענות לשאלה אם החיילים קיבלו הנחיה לירות על מנת להרוג, או שהכוונה מראש הייתה להבריח את אנשי חיזבללה מבלי לגרום לנפגעים.

בשבוע שבו גבול הצפון מתוח ובווער כל כך, קצת מוזר לפתוח דווקא בעניין בווער ומתוח אחר. אבל בתקופה הזו שום דבר כבר לא מוזר.

עד היום קיומו של עולם התורה בצל מגפת הקורונה היה לוט בערפל. חלק מהשיבות פתחו את זמן קיץ בקפסולות, חלק אחר ניסה במתווים שונים, ויש כאלה אפילו שנכנסו מרצון או שלא למתווה הדבקת העדה, וזה עוד בלי לדבר על הבחורים הרבים שלא שבו לבתי המדרש במשך חוד"ש. השבוע, פוזר הערפל, כולם יצאו לבין הזמנים. מאז הקמת עולם התורה בארץ לא הייתה התמור דדות עם בין הזמנים כזה כמו בימים שלפנינו. אפילו לא בבין הזמנים הסמוך למלחמת יום כיפור בתשל"ה, אז בחלק מהשיבות נותרו בישיבה עד חג הסוכות. איך חוזרים מבין הזמנים? זו השאלה הגדולה, שכמו בכל דבר שקשור למגפה, אף אחד לא יודע באמת מה להשיב עליה.

שלושת השבועות הבאים מעוררים דאגה בקרב אנשי חינוך. מה יקרה עם תלמידי הישיבות בבין הזמנים, איך ייראה חודש אלול? משהו לכאורה צפוי להשתנות בעולם הישיבות שבחצי השנה האחרונה עובר טלטלה משמעותית.

חובה להדגיש: גדולי התורה יושבים על המדוכה חודשים ארוכים ועוסקים בה. ככל שנוקפים הימים כך הולכת ומתבהרת הסכנה האיומה שיש בתקופת החושך הזאת, בה ניגפים תלמידי הישיבות מפני הנגיף. עיתון אינו אמור להתוות את הדרך לגדולי התורה, אך כהורים מותר לנו לשאת עיניים ולשאול מה עושים? כיצד ממשיכים הלאה?

דבר אחד ברור: עכשיו רכבות בחורי ישיבה החלו את ימי בין הזמנים. תמחקו את המחשבות על חילוץ עצמות ומנוחה בחיק אוויר צח. התקופה בה הם אמורים לאגור כוחות לזמן הבא הולכת להיות מייגעת במיוחד.

בחור יצא מן הישיבה והגיע הביתה. מה עכשיו? מה הוא יעשו בימים האלה? אין טיולים, אין קעמ"פים, אין ישיבות בין הזמנים, לפחות לא בצורה המורכרת. אין שבתות גיבוש של ישיבות כמו שתמיד היה בתקופה הזו. אין בעצם את כל מה שהרכיב את 'בין הזמנים'. מי שכן ניסה לצאת ולהחליף כוח, עלול למצוא את עצמו בטיולים מפוקפקים למדי בגוף ובנפש. האם אפשר בכלל לאגור כוחות בין ארבעת ק"רות הבית, לפעמים ב'סיר הלחץ' הביתי? ואחרי שהם יסיימו לטפס על כל קיר אפשרי, מה הלאה?

גם אם בחסדי שמים עד א' באלול לא יהיה זכר לקורונה, מה יישאר בתום 'בין הזמנים' המזור הזה ומה יהיה הלאה עם עולם הישיבות?

אלפי בני ישיבות נכנסים בימים האלו לתקופה מבלבלת ומעוררת שאלות, לימים שאין מי שיוודע איך הוא נכנס אליהם ועוד יותר לא יודע איך הוא יוצא מהם.

מה באמת קרה השבוע בגבול הצפון? ולמי היה אינטרס לעורר פאניקה ישראלית?

חיילי צה"ל בגבול הצפון השבוע. צילום: פלאש 90

מדוע האיראנים שותקים על ההתקפות הישראליות? וכיצד מתמודדים הרוסים באזור?

רמז? נתניהו קורא השבוע ספר על כיבוש סוריה. צילום: מלאש 90

וגם: המלחמה האמיתית שמטרידה הורים ומחנכים בימים אלו

26.81x32.11	2/2	37	עמוד	הצ'בור החדרי	29/07/2020	73906121-9
עד - ראש המכון למדיניות ואסטרטגיה בהתייחסות הרצלי - 84260						

כוכבי, שהשקפת עולמו פסימית בעיקרה ורואה באיראן אויב מר, גם מנצל את העובדה שאיראן, סוריה, חיזבללה וחמאס שקועים בבעיות מבית, וכך תחת פיקודו גדל מספר התקיפות המיוחסות לחיל האוויר ומספר פעולות המודיעין החשאיות בזירות הקרובות והרחוקות. על פי כל ההערכות, כולל של הרמטכ"ל ואגף המודיעין, כל איביה של ישראל אינם רוצים מלחמה בעת הזאת ומתקיים בינם לבין ישראל מאזן של הרתעה הדדית.

הכיוונים המנוגדים שאליהם פונים הרמטכ"ל וראש הממשלה באשר לאיזון הנכון בסדרי העדיפויות בין המעגל השלישי למעגל הראשון, יוצרים מחלוקת שנוכח לעכשיו איש מהמעורבים בה אינו רוצה לה-כריע בה.

בראיון שהעניק אלוף פיקוד הצפון אמיר ברעם ל"הארץ" הוא הסכים להתייחס בקצרה לנושא. הוא צידד בעמדת הרמטכ"ל: "אנחנו עוקבים אחרי הבנייה מחדש של צבא סוריה. עד שיהיה שם כוח קונבנציונלי בעל יכולת אמיתית, יעברו לפחות שלוש עד חמש שנים. גודדי הקומנדו של משטר אסד היו הראשונים שהתפרקו כשפרצה מלחמת האזרחים ב-2011. לא הייתי ממליץ להשקיע באיום הזה בעדיפות ראשונה בתר"ש (תוכנית רב-שנתית) הנוכחית".

גולני אדום

צומת חנניה בדרך למירון וצפת, היא אחת הדרכים רוויות הדמים בישראל. היא מחזיקה בשיא שלילי של עשרות הרוגים ואלפים רבים של פצועים. במשך עשורים, רוב רובו של כביש 85 היה בעל נתיב נסיעה אחד לכל כיוון. נוסף על כך, אין גדר הפרדה. הכני-סות והיציאות מהיישובים סיכנו את הנהגים, ובחלקים מהכביש לא הייתה כלל תאורה.

בשנים האחרונות הורחבו קטעים מהכביש מנתיב אחד לכל כיוון לשניים. גם צומת קדרים, שגבה קר-בנות רבים, בוטל, ובמקומו נסלל מחלף היורד לכביש 65. חרף כל אלו, קטע הכביש שבין צומת ביג כרמיאל לבין צומת חנניה, שאורכו כ-13 ק"מ, נותר חד-נתיבי לכיוון.

בשבוע שעבר נסעתי בשעות הערב על הכבישים באזור. עשיתי את דרכי לצפת. זאת הייתה נסיעה קשה. בחלקים רבים של הכביש המפותל מאוד אין כלל תאורה. הראות מוגבלת מאוד. העליות והירידות חדות מאוד. אנשים מקומיים טוענים כי הצפון רחוק מעיניהם של מקבלי החלטות. לדבריהם, במרכז הארץ כביש כזה היה זוכה לתאורה נאותה, סלילה מחדש וטיפול ממוקד. אך כיוון שהוא בצפון הטיפול בו אורך זמן רב.

ראוי לציין כי העבודות על "כבישים אדומים" שנועדו להפחית את הסכנה בהם כבר מוכנות לבי-צוע, אבל בגלל מחסור בתקציב הן לא יוצאות לפועל. במשרד התחבורה טוענים שמשרד האוצר הקפיא את התקציב למיזמים הללו. במשרד האוצר טוענים כי המיזמים האלה אכן היו בתוכניות העבודה של חברת נתיבי ישראל ואמורים היו להתחיל להתבצע השנה, אלא שלדברי גורם המעורה בפרטים התקציב נגרע מהם ובהסכמה בין האוצר למשרד התחבורה לאחר שהתקבלה החלטה לפיה תינתן עדיפות לכבישים המובילים למיזמי דיוור, ולכאלה המשרתים תחבורה ציבורית, או לתשתיות תחבורה ציבורית. זאת במטרה להפחית עומס מהכבישים ובכך להגביר בטוח הארוך את הבטיחות בדרכים.

לכאורה זאת נראית החלטה מוזרה שכן מדובר בכבישים מרכזיים, שלא מסוגלים להכיל את כמות כלי הרכב שנוסעים בהם בכל יום, ובצירוף התשתית הרעועה שלא סלחנית לטעויות הנהג - מהווים מלכודת דת מוות לנהגים. חוסר התקצוב של קטעי הכבישים האדומים עולה בחיי אדם, והכעס הגדול הוא שיועדים שעוד ועוד אנשים ייהרגו בכבישים המדממים הללו - אז מדוע לחכות לעוד הרוגים ורק אז לשפר את התשתית?

גם אם בחסדי שמים עד א' באלול לא יהיה זכר לקורונה, מה יישאר בתום 'בין הזמנים' המוזר הזה ומה יהיה הלאה עם עולם הישיבות?

להערכתו, צבא סוריה, שנמצא במהלך מסיבי של בנייה מחדש וברשותו אלפי טנקים מתקדמים, חטיבות חי"ר וקומנדו, מערך ארטילרי כבד וטילים - לא יע-מוד מנגד ומעורבותו בלחימה כמעט ודאית. בד בבד עלולה לפרוץ אינתיפאדה שלישית, והיא תצריך לרכו כוחות גדולים של צה"ל ביהודה ושומרון. מצב זה לא יאפשר לחימה בו בזמן עם חיזבללה, עם החמאס ועם הסורים, בעטיים של קיצוצים בסדר הכוחות (סד"כ) בשנים האחרונות.

הרמטכ"ל רואה אתגר חשוב בלחימה במעגל הרא-שון, מול מה שהוא מכנה צבאות טרור. הוא גם מיטיב להבין את איום הטילים, ולכן בתר"ש "תנופה" הוא מדבר על חיזוק כוחות היבשה ביכולת תמרון רבי ממדי, חיזוק הכוח ההתקפי היבשתי, מיצוי היכולת האווירית והמודיעינית גם לטובת צבא היבשה, וחיזוק הקטלניות על ידי השמדת מטרות אויב בקצב מהי-לכוכבי הייתה תוכנית להגדיל פי שבעה בכמות ובאיכות את השמדת מטרות האויב במהלך פתיחה מוחץ אם תפרוץ מלחמה; התקפות סייבר ולוחמה אלקטרונית בזירות קרב; רכישת אלפי רחפנים מת-פוצצים; שיפור החימוש המדויק בטילים, ברקטות, במטוסי חיל האוויר וכן במשימות ים ויבשה. אלא שתוכנית "תנופה" שהציג "מסתפקת" בהקמת אוגדה חדשה, רכישת עוד מטוסי F-35, טייסת נוספת של F-15, מטוסים חדשים ומטוסי תדלוק וסוגרת גדר-די שריון. המציאות שנכפתה עליו, משבר הקורונה, הביאו אותו להסתפק רק כמה שהכרחי.

למגפה העולמית יש גם יתרונות עבור כוכבי וצה"ל. משרתי הקבע, קצינים ונגדים צעירים יחסית הנמצאים על סף סיום שירותם הצבאי, לא ימהרו לה-שתחרר. כשאין אופק לטיול גדול בחו"ל וסך המשרות המפתות שעולם ההיי-טק יודע להציע נמצא בירידה, כנראה שעדיף לעת עתה להישאר במדים.

אצל רוב התושבים כהגנה מפני השלטון. הרוסים, שהפציצו בלא רחמים את הדרום ב-2018, הפכו עכשיו למושעים.

קשה מאוד להעריך כיצד יתפתח הניסוי המרתק הזה. הרוסים עלולים להגיע למסקנה שהעניין יקר ומסובך מדי. עבודה עלול להיות מטרה להתנקשות, כשרציחות באזור מתקיימות כמעט מדי יום. לא חסרים מתחים בין תושבי הדרום המפוצלים בין שבטים, עדות ועיירות ומסוכסכים בינם לבין עצמם. אבל, בכל זאת, יש סיכוי: כולם, גם הדרושים ברובם, אינם מתגעגעים למגפיו של אסד. כולם אינם רוצים חזרה של איראנים ושלוחי נסראללה למקומותיהם.

תנופת כוכבי

האירוע השבוע בצפון מאפשר מבט לחלק מהתוכ-נית הרב שנתית של צה"ל (תר"ש), "תנופה", שאמורה לתת מענה לאימי המעגל הראשון והמעגל השלישי. במעגל הראשון צריך צה"ל להכריע את צבאות הטרור (חיזבללה בלבנון, חמאס והג'יהאד האסלאמי בעזה). לחימה בסוריה והכנת העורף (הבטן הרכה של המדי-נה) אינן נכללות במעגל הראשון בתוכנית "תנופה". במעגל השלישי מדובר באיום הגרעין האיראני שאליו צריך להתכונן.

באשר לאיזון בסדרי העדיפויות בין המעגל הש-לישי למעגל הראשון, מתקיים מתח גדול בין התפי-סה של ראש הממשלה, בנימין נתניהו, לתפיסה של הרמטכ"ל אביב כוכבי. האלוף במיל' יצחק בריק חוזר ומזהיר כי הלחימה במעגל הראשון כוללת אלפי טילים שישוגרו על העורף, ואלפי חיילי קומנדו של חיזבללה והחמאס, שיתקפו את יישובי ישראל בגבול הצפוני והדרומי.

הטעות. לכן המשימה של פיקוד הצפון היא בלום ולעצור כל טעות אפשרית.

במערכת הביטחון בצפון אומרים לגבי המצב הל-בנוני, העיניים המעריבות לא תמיד יודעות להסתכל נכון, או בעין המתאימה. באיראן, לכאורה, שורר מצב כלכלי מזועזע, מצב חברתי גרוע, קורונה, סנק-ציות,, ויחד עם זאת רואים לא פעם כי גם כשנראה שאין כסף ואין אמצעים - כאשר זה מדובר במימוש האידאולוגיה - יש כסף. האיראנים ממשיכים להז-רים. לצד זאת אומר בכיר ביטחוני "יש נטייה להגזים באיום האיראני. יש להם הרבה פחות טילים. חלק הארי שלהם הוא לטווח מוגבל. זה יאיים על אזור הצפון, אבל רוב התשתיות הרציניות של ישראל לא נמצאות בצפון".

איראן עוד לא סגרה מבחינתה את החשבון על שתי פעולות שכוונו נגדה - ההתנקשות האמריקאית בחיי הגנרל האיראני קאסם סולימאני בעיראק ב-י נואר, והפיצוץ המסתורי במפעל הצנטריפוגות בנתנו, בתחילת יולי. המנהיג הרוחני האיראני, עלי חמינאי, איים בשבוע שעבר על ארצות הברית בנקמה בעקבות מות סולימאני; ואילו מקורות איראניים לא רשמיים האשימו את ישראל בפיצוץ בנתנו.

השבוע ביקר בישראל ראש המטות המשולבים של צבא ארצות הברית, הגנרל מארק מילי. מילי נועד עם ראש הממשלה החליפי ושר הביטחון בני גנץ ועם הרמטכ"ל אביב כוכבי. אפשר להניח שחלק ניכר מה-מפגשים עסק במדיניות כלפי איראן וחיזבללה. ארצות הברית הגבירה את הלחץ הכלכלי על איראן ובעלי-בריתה בשנה האחרונה. מילי כבר ביקר בארץ פעם אחת במסגרת תפקידו הנוכחי. זה קרה ימים אחדים לפני ההתנקשות בסולימאני.

תיקו רוסי

סוריה בלחץ, רוסיה אף היא אינה מאירה פנים לאיראן. זו תפנית חיובית מבחינת ישראל. פוטינ אינו רוצה התלקחות בגולן ולכן הוא דואג שקציניו בשטח - רבים מהם מוסלמים מהקווקז - יהיו בעלי הבית בצד הסורי ויפעילו כוחות מקומיים, העונים בגלוי גם את איראן וגם את המשטר בדמשק. לא מעט מהמתגייסים ל"צבא החורן" הם מורדים, שנהנו בעבר מעזרה יש-ראלית - ולא רק בתרופות ובמוון.

בימים אלה הם מצרים את צעדי החיזבללה בכפי רים, ומפרקים מחסומי דרכים של יחידות הצבא הסורי. הפרשן אהוד יערי כתב השבוע כי קצינים רוסים, ער-סקים בארגון סולחה רבתי בין הדרושים לבין שכניהם יריביהם המוסלמים החורנים. לאחרונה הם אף החלו לכוון מעין ממשל מקומי אזרחי עצמאי שאינו כפוף לשלטונות הסוריים. (אגב, בימים האחרונים שולחים הרוסים כוחות גם למרחב העיר דיר א-זור שעל הפרת, במאמץ לכרוך גם שם את הנוכחות האירנית שנועדה להגן על הגשר היבשתי מעיראק.)

המנהיג שבו בחרו, אחמד אל-עורדה, הוא מפקד מהעירייה השיעית, אבל אנטי-איראנית, בוסרא-א-שאם, ממזרח לדרעא. שם נמצא בסיס כוחו. שלושת אחיו חוסלו על ידי הצבא הסורי והוא עצמו נתמך בעבר על ידי הסי.איי.אי מחדר המבצעים שלהם בע-מאן עד שהחליטו לחדול מלסייע. עורדה סיכם עם הגנרלים הרוסים על הפסקת הלחימה.

הוא עומד בראש כ-3,000 אנשי מיליציה, המכונה "חטיבה 8". חלק מ'הגיס החמישי' שהקימו הרוסים עוד לפני שנתיים כדי לקלוט מורדים שנכנעו ולמנוע מהם להצטרף לאחת הזרועות של דביזיה 4 תחת מרותו של מאהר אסד, אחיו הצעיר של הנשיא. עורדה שולט ברוב חלקי העיר דרעא ובמרחב הכפרי סביבה; עכשיו מובילים אותו הרוסים לכוון בריתות גם עם גורמים מקומיים בגזרת קוניטרה. שם, הם שואפים להפעיל כוח בשם "יחידה 220".

לא מעטים מראשי ההתקוממות נגד אסד בדרום סוריה מותחים בימים אלה ביקורת על שיתוף הפ-עולה עם הרוסים, אבל נדמה שאלה נתפסים היום